

Keresztút - 2025

„Akiket Jézus szeretett...”

Bevezetés:

Mennyi ember kellett ahhoz, hogy Istent halálra ítéljük! És mindegyiket szeretete Jézus. Nem azért, mert idealizálta volna őket, hanem önmagukért. És sokszor tetteik és döntéseik ellenére. Jézus pontosan tudja, mi lakik bennük, mégis szereti őket. Ahogyan ma is, úgy akkor is, minden résztvevője a keresztútnak, legyen az Jézus-megsegítő-személy, vagy az üvöltöző nép, az egyszerű, közömbös árus, aki mellett elhaladt, vagy a nép vezetői és döntéshozói, mind-mind megvolt győződve a maga igazáról, hogy amit tesz, helyes. Csak hárman bizonytalanodnak el: Júdás, Péter és Pilátus. Te hogy vagy ezzel? Tudod, hogy amit teszel helyes?

1. állomás: Pilátus elítéli Jézust

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

A döntést Pilátus hozta meg, akit Jézus szeretett. Hogy ez adta az állomás nevét, beszédes. Arról tanúskodik, hogy egyáltalában nem mindegy, milyen a felelősségem egy-egy helyzetben. Azonban észre kell vegyük, hogy sok ember döntései, szavai, tettei kellettek ahhoz, hogy Pilátus beadja a derekát és keresztre feszíttesse a Dicsőség Urát! Az egész csoport, mely Isten választottjaiból való volt, kezdve Júdáson, akit Jézus szeretett, halálra adta őt. Jézus megjövendöli az apostolainak, hogy lesznek, akik azt hiszik, Istennek szolgálnak, amikor minket, keresztényeket megölnek. Hogy lehet ez? Hogyan lehetek biztos ezentúl, amikor döntést hozok, hogy az kinek a javát szolgálja? Illúzió, hogy mindent átláthatok. Talán az is, hogy a szeretet elég ahhoz, hogy jól döntssek... Júdás tudja, hogy rosszul döntött. Szétszórja az ezüstöt. Péter tudja, hogy rosszul döntött. Sírva fakad. „Boldogok, akik sírnak!” Boldogok, akik mernek alázatosan élni, hogy nehogy az önhittségük bűnbe vigye őket! Boldogok, akik tudnak hallgatni Isten szavára, akik meghallják az Egyház szavát, mert el nem tévedhetnek! Egyedül a Szentlélek képes ugyanis arra, hogy a világot széthúzó erőket összetartsa benned és bennem. Hogy a rossz döntéseink ellenére is, a keresztúton is Hazaérhessünk!

E: Könyörülj rajtunk, Urunk!

F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

2. állomás: Jézus vállára veszi a keresztet

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

Mondhatjuk-e, hogy Jézus szerette a szenvedést? Hiszen vágyott már a keresztet vállára véve, értünk felmenni a Golgotára! Sőt, átöleli a keresztjét! Természetesen, Ő sem szerette a szenvedést. Csakhogy túl tudott látni rajta. Szemét nem a gerendára szegezi, hanem a Mennyei Atyára és az Ő népére, vagyis rád is. Nem futott el azok elől a dolgok elől, amiket meg kell tenni azért, hogy veled közösséget vállalhasson. Milyen sokszor okozunk mi kereszteteket, olykor kegyetlen szenvedéseket azoknak, akiket szeretünk! Mert nem vagyunk hajlandók megemelni és a vállunkra venni azt, ami minket illetne... Jézus felelősségteljes példát mutat nekünk. A szeretetet a legmélyebb és legfelemelőbb titkáig feltárja számunkra. Veled is keresi a kapcsolatot. A mi „Quo vadisunk” amikor szemléljük ezt a jelenetet, talán a Köves udvar, talán az otthonod küszöbén. „Megyek, hogy helyetted is meghaljak!”

E: Könyörülj rajtunk, Urunk!

F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

3. állomás: Jézus először esik el a kereszt súlya alatt

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

Igen, megvan az eltökéltség, a szándék, hogy megtegyek másokért dolgokat! Apró áldozatok, a mindennapok terhei nyomják is a vállamat. De hát, olykor azért mégsem sikerül! Azokkal, akiket a legjobban szeretünk, igyekszünk egészen őszinték lenni. Ám így a fájdalmas, sebzett oldalunkat is láthatják. Általában, éppen velük vagyunk a legkegyetlenebbek, sokszor szeretetlenek, bántóak. Jézus emberré lett, hogy a mi fájdalmaink nehezedhessenek rá. Csakhogy a mi fájdalmaink között ott vannak ezek a gyakran első lépéseknél is megszülető elbukások. Minden jószándékunk ellenére, már a legkisebb zökkenőkön is elbukhatunk. Krisztusunk a földre zuhan, a Szentföldre, amit úgy szeretett. Vére a sárral keveredik. Bizonyára új teremtés történik! Megszenteli a szeretetünket, hogy tudjunk egymásnak megbocsájtani, bármennyire is szeretjük azt, aki megbántott, vagy akit megbántottunk.

E: Könyörülj rajtunk, Urunk!

F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

4. állomás: Édesanyjával találkozik

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

Mária már régen készült erre a napra. Nem mintha fel lehetne erre készülni! És Jézus, aki nagyon szerette őt, most mégis megengedi, hogy a szenvedésében részesedhessen édesanyja. Milyen sokszor hisszük azt, hogy ha Isten szeretne minket, akkor nem érne minket semmi fájdalom! De vajon, ennek az asszonynak, akinek még csak bűne sincs, miért engedte meg? A szerető szív számára, ha nem vehetne részt a másik szenvedésében, nagyobb fájdalom volna, mint hogy így most együtt lehet gyermekével a pokoli kínok között! Ki tudja, talán éppen te is Megváltóddal találkozol, amikor úgy érzed összetöri a szívedet a szenvedés!?

E: Könyörülj rajtunk, Urunk!

F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

5. állomás: Simon segíti hordozni Jézus keresztjét

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

Vigasztaló tud lenni, amikor azt hisszük, van értelme a gyötrelmeknek, terheknek! Milyen lehetett a Világ Orvosának keresztjét átvenni? Valószínűleg, semmilyen romantikus, vagy szép élményt nem jelenthetett ott és akkor. Egy elgyötört elítélt szaga, izzadtsága, vére, s az utca mocska kente össze Simon ruháját, arcát, kezeit. Zaj, hőség, megvetés zuhant rá is. Kényszeríteni kell, mert hiszen józan ésszel ebben semmi jót nem lehet látni! És Simon, akit Jézus szeretett, úgy tűnik, később mégis megértett valamit abból, micsoda ajándékot kapott ezen a gyötrelmes délutánon! Te neked is gyakran esne jól, ha Jézus nyugodt, aranyban úszó naplementékben látogatna meg! Az erdőben, a természetben talán még jobban is tudsz imádkozni! Megtörténhet, hogy a szenvedésednek olykor azért nincs igazán értelme, mert magadnak választottad... Mert elmenekültél a zajos, mocskos, bűdös út elől, amelyen az Üdvözítő halad, s ahol értelmes áldozatot is hozhattál volna!

E: Könyörülj rajtunk, Urunk!

F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

6. állomás: Veronika kendőt nyújt Jézusnak

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

Felkínálta azt a pillanatnyi enyhületet, ami segített a következő lépések megtételében. Éppen csak ennyit. Mennyire vágnál rá, hogy hosszútávú megoldást tudj adni a szenvedőknek, elég alamizsnát egy életre, tudást, talpraesettséget a gyermekeidnek, amikkel az élet minden kihívására megtalálják majd a megfejtést! De ki képes erre? Általában éppen csak a következő problémát igyekszünk mi is orvosolni. „Elég a mának a maga baja!” – Ez Jézus bölcsessége. Elég Veronikának, akit Jézus szeretett, ez a kendője, hogy a következő szakaszon is haladjon tovább a megváltás műve. Az üdvtörténet a csúcsa felé. Ha kérte volna, sok száz légiónyi angyal kapta volna fel Őt a jeruzsálemi utcákról, de Neki a te kis segítséged kell. Az, amit a rád bízottak felé megteszel mindennap. Talán lóhalálában kapkodva a teendőid között, vagy éppen kifáradtan este a gyermekeidnek, hogy ne kapjanak másnap egyest. Igen, lehet, hogy Jézus nem heroikus diadalt vár el ma tőled, csak azt, hogy ezt a kis kendőnyi enyhületet, reményt, örömet add meg annak, aki melletted van! És talán, így egyszer majd mind eljutunk az üdvtörténet csúcsára, az Atya kebelére!

E: Könyörülj rajtunk, Urunk!

F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

7. állomás: Jézus másodszor esik el

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

Bárcsak már túllennénk ezen a gyötrelmes úton! Hogy beteljesedhetne mindaz, amin át kell mennünk, bár nem fűlik hozzá a fogunk! Ha már muszáj... De nem megy ám olyan könnyen ez! Talán ez a második elesés éppen arra is rámutat, hogy milyen nehéz benne maradni azokban a helyzetekben, amiket nem kívánunk. Jézusnak sem volt egyszerű, gyors, könnyed ez az út. A percek, mintha évekké nyúlnának, holott Ő az Idő Ura is! Minden lépésért meg kell küzdenie. Hányszor éljük át azt, hogy már a célban szeretnénk lenni és így elsiklik mellettünk az út ajándéka, kincse! Jézus nem becsüli le az út jelentőségét. Nem gond számára, ha még nem vagy a célban, s mert az út talán feltörte a sarkad, még néha panaszkodsz is! Ha fáj, mert minden terhel, talán mégiscsak érti, hogy miért könnyezel! Talán, ha már Ő is ismeri a bukás fájdalmát, mégsem megvetéssel néz rád, amikor elgyötörten mégis a bűnben keresel enyhülést! Lehet, hogy éppen felemelni jön, a számonkérés helyett! Mert a te helyed mégsem itt a porban van, hanem az Országban, ahol kezdettől fogva neked készült egy hely, Isten Szívében!

E: Könyörülj rajtunk, Urunk!

F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

8. állomás: Siránkozókhoz szól Jézus

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

Még szerencse, hogy nem rólam szól ez az egész! Bezzeg a szomszéd, vagy az ellenségem! Még sajnálkozni is olcsóbb, mintha velem történt volna meg! Lekopogtad már, hogy minden rendben van? Száraz faág, vajon mi lesz a sorsod? Gyümölcsöt akartál teremni, csak hát mindig a magad választotta bálványok kegyeinek oltalmában! Milyen könnyed volt azt mondani, hogy sajnálod, szereted, szánod az Urat, csak ne kelljen megvallanod, hogy te nagyobb bajban vagy! Ezek az asszonyok, akiket Jézus szeretett, szabadok. Önként jöttek a gyötrelmeket látni. Sírní az igazágtalanság áldozata felett. De vajon ki a szabadabb ezekben a sikátorokban? Jézus önként adja oda az életét, mert van hatalma odaadni, sőt, visszavenni is. Ha lenne hatalmad, hogy a kedvenc bűnödöt helyessé, erénnyé alakítsd, megtennéd? Annak ellenére, hogy Isten azt mondta, nem válna a javadra? Jönnek majd napok, amikor azt fogják mondani, hogy boldogok, akik nem a maguk feje után mentek... Akik nem voltak sikeresek a bűn útjain. Ha a zöldellő fával így tesznek, akik igazágtalanok, vajon milyen hazugságod marad állva az Igazság előtt? Tudom, pedig te sirattad az Ítélet Urát!

E: Könyörülj rajtunk, Urunk!

F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

9. állomás: Harmadszor is elesik Jézus

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

Csalódás eddig ez a teljesítmény! Nem alakulnak jól a dolgok. Jól, vagyis, pontosabban nem alakulnak úgy, ahogy én szeretném! Milyen mélyen tud leverni, amikor magamban csalódok. „Ezt azért nem gondoltam volna magamról!” „Miért pont én vagyok ilyen szerencsétlen!” Ki tud megvigasztalni, amikor a saját mércéd előtt megbuksz? Már nincs messze a beteljesedés, csak hát van egy keserves felfedezés, amit senki nem spórolhat meg: az Isten azt választotta ki, ami a világ szemében megvetendő, ami gyenge, ami semmit sem ér. Ha a világ, vagy a saját mércéd alapján méred magadat, értéktelennek is tűnhetsz! Csakhogy, itt Jeruzsálem kapuinál, a város falainak ölelésében, az Istened érted próbál ismét felállni! Kinek a mércéje szerint vagy értéktelen? Kinek a szemében vagy végtelenül becsült?

E: Könyörülj rajtunk, Urunk!

F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

10. állomás: Jézust megfosztják ruháitól

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

A katonák, akiket Jézus szeretett, most már nem csak az ostorral érnek Hozzá a Megváltóhoz. Kénytelenek saját kezüket bemocskolni, hogy némi rongyhoz jussanak. Ez jár nekik! Majd kockát vetnek az értékebb darabra! Egy kis borra való a fizetség kiegészítésére... Csak hát, ezek a ruhák az utolsó kincsei Jézusnak. Vajon ennyi kín után, mit számíthatott Neki, hogy meztelen-e a tömeg előtt? Hiszen mindig egészen őszinte és nyílt volt, eddig is meztelenül állt a hallgatói elé! Nincs mit szégyellnie, de a szemérmessége ellen vétenek azok, akiket szeret. Te szeretnél mindent meglesni a másik emberben? Azt is, amit még nem akar feltárni előtted? Sokan vágnak kilesni titkokat! Mintha minden kíváncsiságot ki lehetne elégíteni! Mintha nem lenne bűn, hogy megszerzed, amit megszerezhetsz! Tisztelni a másik titkait, a másik testét, lelkét, krisztusi dolog. Ő még arra is rákérdezett, amire mások azt mondanák: „nem egyértelmű?”. Mit akarsz, hogy cselekedjek veled? – kérdezte a vaktól. Neki számít, hogy te mit és mikor szeretnél. Hogy hol tartasz most éppen a bizalmaddal. Néha időre van szükségünk. És Ő tiszteli a képességeidet. Hogyne tudna veled együtt érezni, amikor titkaid vannak, vagy lassabb vagy, mint mások? Nem rejtőzködik a ruhákba, mint akik megjátszák magukat, hanem hagyja, hogy érted, a bizalmadért a legbensőségesebb titkait is feltárják. Hogy végre merj bízni Benne!

E: Könyörülj rajtunk, Urunk! F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

11. állomás: Jézust a keresztre szegezik

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

Kegyetlen. Hogy tehet ilyet egy ember a másikkal, főleg, hogy az szereti őt? Mikre lett volna még képes ez a kéz, ha nem fékezik meg a szegekkel! Ugyan! Nincs megkötve az Isten, hiszen a jobb latornak is üdvösséget szerez! És a bal latort is szereti. A főpapokat is, akik gúnyolják Őt a kereszttel, s mélyen meg vannak győződve arról, hogy tudják, mit cselekszenek. Itt mindenki tudja, nem? Határozottan teszik a dolgukat, semmi bénázás, semmi kételkedés... Akárcsak mi, akik ma élünk, veszekszünk, ítélkezünk, utasítgatunk, tanácsokat osztunk, hogy kinek, mit, mikor és hogyan... Hiszen, átlátjuk, hogy mi történik! Megkapja az Elítélt a méltó büntetését... Kié ez a büntetés? Itt, a kereszten, neked volna helyed. Na, nem azért, mert Isten így rendelte, hanem azért, mert ezt a helyet még anno te választottad! Persze, akkor nem úgy látszott! Akkor csak a könnyebbik út volt. Akkor csak a logikusabb, vagy a mások szemében elismertebb. A „többiek” is támogatták! Sosem akartad látni, hogy hová vezetnek ezek! De, aki nem tekint fel a tüzeskígyóra, az elveszik.

E: Könyörülj rajtunk, Urunk! F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

12. állomás: Jézus meghal a kereszten

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

Gyötrődés három órán keresztül. A fullasztó, kegyetlen fájdalom. A szomjúság. Ezek most mind véget érnek. Kileheli a lelkét. Csak mi érzékeljük ezt a csendet, ami mindent megváltoztat. Ott, akkor talán nem is változott semmi látványosan. A munka el volt végezve. Ki-ki a sajátját vitte végig. A nép, akit Jézus szeretett, sikeresen legyőzte a Zsarnokát, Aki ki akarta őket mozdítani a hitükből, a Rómával való békéjükben. Persze, hogy dühösek voltak, akárcsak te, amikor valaki ki akar mozdítani a komfortodból! Meg is érdemli, hogy lesújts rá a haragoddal! A katonák is, végre a végéhez közelednek, mehetnek lassan vissza a kaszárnyába megmosakodni. Pilátus is megnyugodhat, hiszen ebből már nem lesz lázadás. A főpapok nyugalmaról nem is beszélve: a hatalom, a kontroll náluk maradt. Hogy szereted, amikor „levan a gond”? Amikor végre túlvagy a zajongó, forrongó lelked lázadásán! Kényelmesen belemerülve a sárba, mely selymesen körülölel! A bűnben kényelem van. Csakhogy nem ők egyedül végezték el a munkájukat, szereztek érvényt a vágyaiknak! A Mindenség Ura, Aki szerette őket, szintén beteljesítette a vágyait. A vágyait, amelyek hozzád is elérnek! Már nem lesz nyugalom a bűneidben, ha meglátod, hogy a kereszten a vétkeid következménye függ: a Szeretet a maga teljes mezítelen valóságában.

Mi Atyánk... E: Könyörülj rajtunk, Urunk! F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

13. állomás: Jézus testét édesanyja ölébe helyezik

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

Milyen másképpen szeretne volna ezt az egész utat Mária! Ha lehetséges lett volna... Csakhogy Isten nem hasonul meg önmagával. Az igazságot nem lehet átlépni. Hiszen hoztunk egy döntést, és nem Istent választottuk! Ő azonban nem hagyja, hogy a világ, akit úgy szeretett, elveszen. Igazán sok múlik azon, hogy a Szűzanya igent tud mondani Isten tervére! Hogy ennek a fájdalmát is képes elhordozni. Ha úgy tett volna, ahogy mi szoktunk, és saját szíve vágya után megy, könnyebb lett volna neki ez a pár nap! És mind elvesztünk volna... Így válik, a szülés fájdalmát most először megismerve, a bűnös ember édesanyjává. Olyan gyermekeket, testvéreket kapva, akiket Jézus, a Jó Testvér igazán szeret. Mária is tanulja szeretni őket. Mennyi mindent tanulhatunk a gyermekeinktől! Alázat a kapuja ennek a bölcsességnek. Elfogadva döntéseink súlyát, az igazság terhét átvállalva tanuljuk meg igazán szeretni a másikat. Lehet, hogy szebb utakat is el tudsz képzelni! De ez az átluggatott, kihűlt testű személy változott most úttá, hogy Haza mehess!

Üdvözlégy, Mária...

E: Könyörülj rajtunk, Urunk! F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

14. állomás: Jézust eltemetik

E: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

F: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot!*

Nikodémus és József, akiket Jézus szeretett, sírt kerítenek Neki, hiszen járatosak a törvényben és közeleg a szombat! A magot el kell vetni, hogy valami több szülessen belőle! Ismered te is a törvényeket, melyeket e világ alkot. De ismered-e Isten útjait? Hogy a halálon át, mióta az Élő Isten áthaladt rajta, mindig út is születik! Azért halt meg, hogy neked már ne kelljen! Micsoda ára volt a szabadságodnak! Nem vagy a magadé többé! Ha megint magadé szeretnél lenni, elveszel! Szabad vagy, de mire fogod ezt használni? A követ magadtól el nem görgeted. Az Atya, ha te is Őt választod a kényelmed, az élvezetek, a lustaságod helyett, elhengeríti azt, ami elzár az Élettől! De vigyázz! Nem mindig az az akadály, amit te annak érzel! Olykor éppen csak az óv meg téged, hogy el ne vesszél!

E: Könyörülj rajtunk, Urunk!

F: *És a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!*

Befejezés:

Tudod-e, Jézus miért halt meg? Szent Pál így fogalmaz: „Azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ne éljenek többé önmaguknak” (2Kor 5,15). Azért halt meg, hogy ne önmagadnak élj! Ha ismét önmagadért szeretnél majd élni, már tudod, mekkora szeretetet utasítasz vissza! Micsoda kincset dobsz el magadtól! Azért halt meg, hogy élj. Hogy tudj szeretni. Látod, még a válaszod előtt halt meg érted! Megelőlegezett bizalom, hogy merj dönteni és lépni! Hogy megváltson tégedet, akit Jézus szeretett.

